

Jeremia 7:3,4

Zo zegt de HEERE der heirscharen, de God Israels:

“Maakt uw wegen en uw handelingen goed, zo zal Ik u doen wonen in deze plaats. Vertrouwt niet op valse woorden zeggende: des HEEREN tempel, des HEEREN tempel, des HEEREN tempel is deze”

1 het volk gaat naar de tempel

2 Jeremia staat in de tempel

3 slechte raad over de tempel.

Gemeente,

In 626 voor Christus was Jeremia geroepen en begonnen te profeteren. Onder koning Josia. “Bekeert u gij afkerige kinderen, want Ik heb u getrouwd.” Hoofdstuk 1-6 geven hoofdzakelijk weer wat Jeremia toen geprofeteerd heeft. Vanaf die tijd is er heel wat gebeurd. Koning Josia was een grote reformatie begonnen. II Kronieken 34:1 ev. Daarbij werd het wetboek gevonden in 622 voor Christus. II Kronieken 34:8 ev. En mede daardoor is het Pascha weer in ere hersteld. II Kronieken 35:1 ev. Grote veranderingen. De tempeldienst is weer in ere. Heeft weer haar plaats in het volksleven. Dus:

1 het volk gaat (weer) naar de tempel.

Dan wordt het 609 voor Christus. Faraó Necho van Egypte trekt op vanuit het zuiden om door Juda te trekken om tegen Babel te strijden. Maar Josia wil hem tegenhouden. En in dat jaar sneuvelt Josia in die oorlog tegen Egypte. Egypte legt Juda zware afdrachten op. Josia's zoon Joahaz wordt koning, maar die wordt na 3 maanden afgezet door Egypte want hij wil die belasting niet betalen. Dan wordt Jojakim koning. Die schikt zich wel in Egypte's overheersing en perst het volk uit om Egypte te kunnen betalen en zelf royaal te kunnen leven.

En dan begrijpt het volk er niets meer van. Nou gaan ze weer naar de tempel en nemen de dienst van de HEERE waar, en nou sneuvelt hun geliefde koning, worden ze geknecht door Egypte en komt er een vreselijke koning. Hoe kan dat nou? Dat begrijpen we wel: als je de HEERE gaat zoeken en serieus de Bijbel gaat lezen en dan krijg je de éne klap na de andere. Wordt je ahw teruggeslagen in plaats van aangemoedigd. Dan wordt je toch moedeloos? Dan vraag je je toch af: waarom doet de HEERE dat? Hoe moet je dat dan zien? Nou, dat kan juist beproeving zijn. Om te toetsen of het waarachtig is. Om het te louteren en te zuiveren. Om je nog des te ernstiger Hem te laten zoeken. Niet om terug te slaan, maar om grondiger naar Zich toe te trekken. Hij kastijdt een ieder die Hij liefheeft.

Maar dat is niet de boodschap die Jeremia vanaf 609 moet gaan brengen. Zo'n 13 jaar heeft hij gezweven, vond God het blijkbaar niet nodig om hem te laten profeteren. Vanaf koning Jojakim weer wel.

Hoofdstuk 7 en volgende. En bijv. hoofdstuk 26 dat heel nauw met hoofdstuk 7 verbonden is. Het volk heeft de tempeldienst dus weer opgepakt en zijn plaats gegeven. De godsdienst bloeit weer. Staat in het middelpunt. De voorhof stroomt vol met tempelgangers. En vanwege alle narigheid vanwege Josia's dood en Egypte's overheersing snakt het volk naar een bemoediging, naar een opbeurend woord. De kerkgang is goed toegenomen. 's Morgens en 's avonds. We zijn tevreden hoe het weer mag zijn. In plaats van 1 keer per zondag ga je nu 2 keer, in plaats van eens in de 2 of 3 weken ga je elke week, in plaats van alleen de zondagen ga je ook 's woensdagavonds zoveel het kan. Je bent trouwer geworden thuis: regelmatig lees je Bijbel, houd je stille tijd, bid je. De slordigheid en gemakzucht van jaren terug is overwonnen. En nu zijn er in je gezondheid of in je werk vanwege de crisis allerlei zorgen gekomen. En je verlangt naar een bemoedigend woord, naar een woord dat troost en moed geeft, een hart onder de riem steekt.

Maar dan kan het ook vandaag zijn dat Jeremia moet zeggen namens God: (vers 14-15) Ik zal u doen zoals Ik Silo deed, namelijk verlaten, er vandaan gaan, en Ik zal u van Mijn Aangezicht wegwerpen. Zoals Israel, de 10 stammen, gedeporteerd zijn, zo zal Ik ook Juda deporteren in ballingschap. Wegdoen uit het beloofde Land. Ik zal u van Mijn aangezicht verwerpen.

Zo. Dat komt aan! Dat strijkt tegen de haren in. Je bent trouwer geworden in de dienst van de HEERE, je zit in best moeilijke tijden, en je krijgt te horen: Ik zal u wegwerpen van Mijn Aangezicht. Dat kan ook vanmorgen de boodschap van God zijn! Voor een gemeente die trouw is in de kerkgang, voor een gemeentelid dat trouw is in het Bijbel lezen en stille tijd houden. Je zou er kriegel van worden. Je zou er je aan ergeren. Je zou gaan denken in je op voelen wellen: nou dan stop ik er wel helemaal mee, dan doe ik er mijn best niet meer voor om naar de kerk te gaan, om Bijbel te lezen, als het dan toch nooit goed is.... Als je dan nog weggejaagd wordt en de wind van voren krijgt.....

Nee, nee, niet doen. Want Jeremia spreekt weer namens God. Jarenlang moest hij zwijgen, nu moet hij weer spreken. En als de HEERE spreekt is dat een teken dat Hij nog met ons worstelt. Nog om ons behoud bezig is, onze redding. En Jeremia heeft gesproken. Al zal hij een lading van weerstand over zich heen krijgen. En bergen van agressie en vijandschap. Maar hij zal profeteren. Al kost het hem zijn levensgeluk. Daarin draagt hij het beeld van die andere Profeet, de hoogste Profeet. De Heere Jezus. Die ook gesproken heeft. Dit volk nadert Mij met de lippen maar houdt hun hart verre van Mij. Jeruzalem zal woest gelaten worden.

Al zou het Zijn dood worden. Want zij namen het niet, dat Hij zo sprak en zo profeteerde. Maar Hij deed het. Al kostte Hem dat Zijn leven. Dan heb je het goede voor met mensen. Als je ziet lopen het drijfzand op en je loopt er achterna om ze tegen te houden. Al zak je er zelf in weg, al wordt het je dood, je gaat er toch achteraan. Dan heb je lief! Als je nog liever zelf het leven erbij laat dan dat je anderen ziet sterven. Dan heb je lief. Zie de Heere Jezus, Hij komt ons achterna, al wordt het Zijn dood, Hij komt ons toch achterna met Zijn Woord. Dan moet Hij ons liefhebben! Dan moet ons behoud Hem ter harte gaan! Hoor die liefde kloppen als Hij vanmorgen spreekt. Als Hij zo spreekt zoals Hij spreekt: het is liefde die Hem zo doet spreken. Anders zou Hij wel gezegd hebben: Ik laat Mij niet meer me je in, Ik heb het gehad met je, Ik zeg niks meer, je zult wel zien en merken aan het eind dat je dwaas en blind geweest bent.....Hoor Zijn liefde kloppen, Zijn drang om te behouden. En vraag: "HEERE spreek al wat U nodig vindt, spreek niet wat ik graag horen wil, maar wat U nuttig acht voor ons"

2 Jeremia staat in de tempel:

Maakt uw wegen en uw handelingen goed. Bekeert u! Weer. De vorige periode onder Josia klonk dat ook. Want Juda had de tempeldienst, de dienst aan de HEERE terzijde geschoven, ondergeschoven. Bekeert u: geeft de HEERE en Zijn dienst de eerste plaats. En nu hebben ze dat gedaan en nou is het nog niet goed! Want: zij hebben hun godsdienst, tempeldienst, gebruikt in plaats van bekering. Hun godsdienst is niet om hun zondigheid te bestrijden maar te compenseren. Hun godsdienst is wel prominent aanwezig, maar hun hart en leven is erbuiten gebleven.

Hoor maar, vers 9. Zult gij stelen? Dat aan de hand houden: de gewoonte om belasting te ontduiken, om geld van anderen zelf vast te houden, aan zending en diaconie minimaal te geven.

Zult gij doodslaan? Wrok koesteren. Een ander niet aankijken en niet als eerste naar hem toe gaan. Het helemaal gehad hebben met hem of haar.

Zult gij overspel plegen? Stelselmatig vreemd gaan met je ogen. Structureel kijken naar sites, programma's, bladen en dat in stand houden.

Zult gij vals zweren? Ja-woorden uitgesproken hebben bij belijdenis doen en huwelijk, maar consequent zonden aan de hand houden en een gedeeld leven leiden?

Zult gij Baal roken? Baal, god van vruchtbaarheid en welvaart. Alles opofferen voor hoger en meer in aards opzicht?

Zult gij andere goden nawandelen? Zodra je de kerkdienst gehad hebt, de zondag voorbij is, je Bijbel lezen gehad hebt, wil je niks missen van die sport of die hobby.

Zul je zo leven en dan Mijn dienst waarnemen om daarmee alles

goed te maken en recht te trekken? Kijk, Mijn dienst, zegt de HEERE, is een geneesmiddel. Maar een geneesmiddel kom je niet halen om dan in de kast te zetten, maar om de ziekte te bestrijden. Mijn dienst, Mijn Woord is geneesmiddel tegen zonden en zondige levenswandel. Bedoeld om de zonden mee te bestrijden, niet om op te halen en weg te zetten en door te leven. Zonder strijd tegen je zondige natuur, zonder ijver om je oude natuur te doden, je zonden te ontdekken en te kruisigen.

Zo is jullie dienst aan Mij in Mijn tempel, in Mijn huis, persoonlijk met Bijbellezen, een dienst zonder hart. Zonder liefde. Zonder verlangen. Het is alleen gewoonte, meer niet. Het is alleen plicht en ritueel, meer niet. Er is geen verbroken hart in dat schreeuwt naar God. Er is geen verbrijzeld gemoed in dat verlangt naar Jezus.

En ondertussen denk je je in dat als het oordeel komt, je nog buiten schot zult blijven. Als God zou oordelen, dan staan andere wel verder vooraan. Je ziet jezelf nog niet als de grootste der zondaren. En je vergeet dat de ergste zonde is om misbruik te maken van Mijn verbond en woorden. Mijn kostbare geneesmiddelen weg te zetten in plaats van te gebruiken tot bestrijding van zonden. Maar je bent er tevreden mee en je hoort graag: het komt goed. God heeft behagen in je. God is bij je, altijd. En je zingt voor jezelf: de HEERE de God der legerscharen is met ons hoed ons in gevaren. En: de HEERE is mijn Herder mij zal niets ontbreken. En: Jezus is mijn Leidsman Die mij veilig leidt. Je spreekt en zingt van Jezus en van veiligheid. Maar: het is zonder bekering. Een godsdienst zonder bekering. Een veiligheid zonder heiligheid.

Ik zal u verwerpen van Mijn Aangezicht. U neemt Mijn dienst waar, u hoort graag over Jezus en Zijn nabijheid en troost en weg tot het Vaderhuis, maar u bedrieg uzelf. Straks zult u horen: Ik ken u niet, gaat weg van Mij, gij die de ongerechtigheid werkt! (Mattheus 7) Dacht u dat God tevreden zou zijn met een blok godsdienst in je leven, terwijl de rest niet naar Hem luistert? Dacht je dat je van veiligheid bij Jezus kon zingen terwijl je van bekering niet weet?

Is dat soms zo? Dat bekering ontbreekt? Geen hartelijk leedwezen over onze zonden omdat we God vertoorn hebben en begeerte ertegen te strijden? Dat bekering ontbreekt? Geen hartelijke vreugde in God door Christus om Hem te dienen en ons leven te heiligen?

De mens beproeve zichzelf. Want het is ons zo eigen om dat geneesmiddel te laten staan. Om om bekering heen te buigen. Als een rotsblok in de rivier ligt daar die oproep: bekeert u! Maar linksom of rechtsom spoelt het water om dat rotsblok heen. Want gemakzucht en sparen van je vlees, en koesteren van je boezemzonde en –gewoonte is

veel makkelijker. Je moet erop getrokken worden, op dat rotsblok van bekering. Door Goddelijke kracht en genade, anders blijf je er omheen spoelen.

Beproeft uzelf, of je je niet op de been houdt met godsdienst, kerkgang, Bijbellezen, het noemen van Jezus, terwijl bekering je vreemd is.

3 slechte raad over de tempel

Daar staat Jeremia in de poort van de tempel, vers 2. Om te spreken tot de mensen die door de poorten ingaat om de HEERE aan te bidden, vers 2. Er staan er ook anderen, die maar zeggen: vrede, vrede geen gevaar. Het gaat wel weer over: het zit even tegen nu, Josia gestorven, onder de afdracht aan Egypte, maar dat is maar even. Positief blijven. God zorgt wel dat dat voorbij gaat. Want God laat je niet in de steek, God is altijd met ons. Positief blijven denken. Het komt goed. Raad, die het volk in slaap sust.

Raad die een kerkganger in slaap sust, en tot een voldane farizeer maakt. Raad, die een gemeente in slaap sust: de kerkgang is goed, de meelevendheid door de weeks ook, dat is in andere gemeente minder, dus wat willen we nog meer? En het gebed om bekering, om wonderen in mensenharten ebt weg, lijkt overbodig.

Maar Jeremia staat er ook vandaag. Hij ziet dat volk komen dat vreemd aan bekering de dienst van de HEERE waarneemt. En weer medicijnen komt halen die zij toch niet innemen. Maar thuis wegzetten en dan toch weer een goed geweten hebben dat zij geweest zijn. Zul je de HEERE zo dienen? Zo naar de tempel gaan? Zo aanbidden?

Als Jeremia vanmorgen in de deuropening had gestaan, wat had hij tegen u, jou, mij gezegd? Dient uw kerkgang in plaats van bekering? Of dient Hij tot bekering? Dient hij tot bekering? Eens gingen twee mensen naar de tempel. De één zei en dacht: Ik dank U dat ik niet ben zoals die ander, ik doe dit en doe dat. De ander sloeg op de borst en zei: o God wees mij zondaar genadig! Dient uw kerkgang tot bekering? O HEERE, geef dat Uw dienst mij genade geeft om tegen de zonde te strijden, zonden te ontdekken, zonden te betreuren, om mezelf te verloochenen, om U te dienen, mijn oude natuur te doden, kracht te krijgen tegen mijn gemakzucht, ijver te ontvangen om U te dienen en mijn leven te heiligen?

Daar is de kerkdienst voor! Want de HEERE geeft met de aanklacht ook altijd de uitkomst. Christus Jezus. Hij is de Man van gehoorzaamheid. God dienen met heel Zijn leven. Strijdend ten bloede toe, strijdend totdat Zijn zweet bloed werd. Zo op gehoorzaamheid aan God gericht in alle dingen. Liever liet Hij zich meenemen tot de dood dan ongehoorzaam te zijn. En Hij ging naar Gods huis van harte. Toen Hij 12 was al: wist gij niet dat Ik moest zijn, en wilde zijn, in de dingen van Mijn Vader. Zijn hart brandde van verlangen naar de plaats waar Zijn Vader woonde en Zich openbaart. En toch: Hij kreeg enkel oordeel op Zijn pad, Zijn weg eindigde in vloek en nederdaling ter hel en van God verlaten. Zijn bloed reinigt van ongehoorzaamheid en schuld en Zijn Geest bekeert,

Zijn Geest schenkt een nieuw hart om de zonde te haten en de HEERE te dienen met een geheiligd leven.

Om deze Jezus gaat het in de kerkdienst, in de Bijbel. Hij is het hart van elke ware godsdienst! En daarom: kom tot het huis van de HEERE. Maar dan begerend naar Hem. Geneesmiddelen moet je niet ophalen en dan wegzetten, maar het helpt natuurlijk ook niet als je dan zegt: nou, goed dan haal ik al geen geneesmiddelen meer, nee, haal ze en gebruik ze. De kerkdienst is een geneesmiddel. Het helpt niet om het te halen en dan weg te zetten, maar natuurlijk ook niet om te zeggen, nou goed dan kom al niet meer, ik blijf wel weg. Nee, kom, en bid en smee: Heere, genees mij van zonden en ongerechtigheden. Geef mij door Uw dienst, door Uw Woord genade en kracht om mijn leven te heiligen!

En dat gaat altijd maar door. Een geloofsleven lang. Telkens weer meer en weer. Om meer zonden te zien, om zonden meer te haten, meer te bestrijden. Om ijveriger te zijn in God te dienen, radicaler. Om met meer verlangen Zijn dienst waar te nemen, de kerkgang, het Bijbellezen persoonlijk. Het blijft altijd weer nodig: bekeert u. Ja, juist als je bekeerd bent, zie je hoe onbekeerlijk je in wezen kunt. Hoe je het medicijn nodig hebt van kerkdienst en Bijbellezen. Hoe je het medicijn nodig hebt om er Christus in te vinden Die reinigt en heiligt.

Gemeente, als dit niet gebeurt. Als deze profetische prediking ontbreken gaat, dan worden mensen voor eeuwig misleid. Dan worden we gerustgesteld op grond van kerkgang, Bijbellezen, en noemen van de naam van Jezus, maar we zullen horen: gaat weg van Mij. Dan blaast God alles omver. Kerkgang op zich, God dienen voor de vorm, wat voor vorm dan ook, biedt geen veiligheid tegen Gods toorn en gericht. Dat wordt omver geblazen. Wie zich niet bekeert zal het Koninkrijk Gods niet zien. En bekering is hartgrondig en levensbreed en levenslang. Jezus loopt u achterna op het drijfzand om u terug te halen. Als je dan doorloopt en het van je afschud.....

Gemeente, als dit niet gebeurt, als deze profetische prediking ontbreken gaat dan slapen gemeenten in. Dan komt er een misschien drukke gemeente met allerlei activiteiten en vernieuwingen, maar de gemeente sluimert en slaapt. Gaat aan zelfgenoegzaamheid ten onder. En daarin zijn kerkverbanden en gemeenten ons voorgegaan..... Waar in 15/20 jaar tijd alles inzakte. En uiteindelijk vielen ook de vormen weg, ook de kerkgang en de prediking als centrale gegeven daarin.

Gemeente, het gaat dus in de prediking allereerst om bekering. Niet

om bemoediging. Houd u dat eens vast: het centrale gegeven van een kerkdienst is niet bemoediging. Is niet dat we moeten willen horen: het gaat goed, het komt goed, Gods met je, ga zo door. Het centrale gegeven in een kerkdienst is: bekering. Bekeert u. En daar zit bemoediging bij inbegrepen voor wie met zichzelf vastloopt en aan de grond zit.

Zo heeft Jeremia gepreekt sinds 609 voor Christus. Hoofdstuk 7 geeft het duidelijk weer. Hoofdstuk 26 geeft weer hoe er op gereageerd is: De priesters, zijn familie dus, en de andere profeten grijpen hem en sleuren hem mee. En al het volk. Gij zult de dood sterven. Naar de vorsten de rechters met die man! En dan komt Jeremia er nog goed vanaf. De vorsten en ineens ook het volk vinden dat hij niet gedood moet worden. Je weet maar nooit of je je aan God vergrijpt als dat doet. Vrijlaten die man. Zo liep het voor Jezus niet af. Die werd gegrepen, verhoord, voor de rechter gesleept en heel het volk bleef bij zijn mening: weg met Hem, kruisig Hem. En een andere profeet in Jeremia's dagen, Uria, vlucht naar Egypte, maar Jojakim is zo woedend dat hij hem daarvandaan laat halen en vermoordt. Maar één van de vorsten, een zekere Ahikam, neemt het voor Jeremia op en beschermt hem, hij wordt niet vermoord. Jezus moest het met de dood bekopen, Uria werd toch vermoord, Jeremia mag nog verder. Zijn taak is nog niet klaar.....

Amen